

Masennus, viiltely

Masennus, viiltely

Nimimerkki lopen uupunut

Ikä 14

Minulla oli jännä lapsuus. Kun olin pieni, isäni vihasi velipuoltani. Isä oli jopa väkivaltainen häntä kohtaan. Äiti sattui olemaan Myyrmannissa räjähdysten aikaan, mikä johti siihen, ettei hän pystynyt huolehtimaan minusta ja velipuolestani. Minä en puolestani oppinut kunnolla kaikkea, koska kukaan ei auttanut minua. En esimerkiksi tiennyt 4-vuotiaana mikä on tomaatti. Kukaan ei opettanut.

Äiti ja isä erosivat kun olin 2v. Isä ja äiti eivät olleet väleissä, enkä nähnyt isääni useasti. Olin seitsemän, kun muutimme hetkeksi mökille. Sieltä saimme asunnon. Joku teki meistä lastensuojelu ilmoituksen, sossut olivat huolissaan. Onneksi äiti löysi oikean asunnon ja sossut jäivät pois perheemme seuraamisesta. Kun olin noin kymmenen, minua alettiin kiusata. Muutaman vuoden päästä en jaksanut sitä enää. Koulu meni päin vittua, aloin viiltelemään itseäni.

Rehtori teki monia lastensuojeluilmoituksia, jouduin osastolle. Olin siellä pari viikkoa. Sitten minut potkittiin pihalle, koska osasin peittää tunteet. Olin siellä itsetuhoinen, mutta ulos piti mennä. Sen jälkeen reksi teki lisää lastensuojeluilmoituksia, jouduin kesällä 2014 sijoitukseen. Viiltely jatkui ja masennuin lisää. Halusin kotiin. En hatkannut, mutta jäin koulun jälkeen useasti kavereitten kanssa. Ilman lupaa. Menin vasta illalla takaisin sijaiskotiin. Siitä seurasi, että multa lähti puhelin päiväksi ja koti lomat. Masennuin lisää. Viiltely paheni. Itkin joka ilta.

Nyt alkuvuodesta minun piti päästä kotiin. Koulu meni hyvin, motivaatio elämiseen tuli takasin. Ei, jouduin olemaan täällä vielä. Masennuin uudestaan. Minulle on tosi vaikeita arjen pikkuasiat, itken jos pitää laittaa vaikka pyykit. En jaksa. En vain jaksa. Sitten nämä vaan kiristää, että joko laitan pyykit tai en pääse kotiin.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2015/masennus-viiltely>